

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Μια ηχηρή απάντηση

1973: Η δικτατορία σκέφτεται μια «οριστική λύση» για τα προβλήματα που της δημιουργεί διαχρονικά το φοιτητικό κίνημα. Διορίζει προέδρους των φοιτητικών συλλόγων, δημιουργεί μια καθεστωτική ΕΦΕΕ και απομακρύνει με υποχρεωτική στράτευση τους συνδικαλιστές φοιτητές από τα αμφιθέατρα. Η συνέχεια είναι γνωστή. Ήταν η σπίθα που γέννησε την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

50 χρόνια μετά, κάποιои επιμένουν στον ίδιο δρόμο της «οριστικής λύσης». Ένα από τα πλέον σκοτεινά σημεία του Νόμου Κεραμέως είναι η προσπάθεια κατάργησης των φοιτητικών συλλόγων και η αντικατάστασή τους από μια παράλληλη δομή που θα τους «εκπροσωπεί». Ηλεκτρονικές εκλογές, λοιπόν, από τον Πρύτανη, με υποψηφιότητες στο γραφείο του και εφορευτική επιτροπή στην ευθύνη του! Το «επιχείρημα» που χρησιμοποιήθηκε από τη σημερινή κυβέρνηση στηρίζεται στη συστηματικά καλλιεργημένη εικόνα ότι οι φοιτητικοί σύλλογοι δεν εκφράζουν τίποτε άλλο παρά μια οικτρή μειοψηφία – ξεχνώντας, βέβαια, ότι η ίδια κυβερνά με το 25% επί του συνόλου – και, επομένως, μόλις η κυβέρνηση δώσει την ευκαιρία στους φοιτητές και στις φοιτήτριες να «απελευθερωθούν» από τη δράση των μειοψηφιών ασμένως θα το κάνουν.

Τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν έτσι. Καθόλου μάλιστα. Οι φοιτητές γύρισαν την πλάτη στο σχέδιο και έδωσαν μια ηχηρή, μια εκκωφαντική απάντηση στην προσπάθεια χειραγώγησης. Στις 8 από τις 9 Σχολές του ΕΜΠ ματαιώθηκαν οι εκλογές (σε τρεις Σχολές - Πολιτικοί, Αρχιτέκτονες, Μεταλλειολόγοι - δεν υπήρξαν καθόλου υποψήφιοι, στις άλλες Σχολές οι υποψήφιοι ήταν από 1-3, ενώ δεν βρέθηκαν καν φοιτητές για την εφορευτική επιτροπή). Στη ΣΕΜΦΕ που έγιναν οι εκλογές, παρά τις κραυγαλέες και απαράδεκτες παρεμβάσεις στο φοιτητικό σώμα, τα αποτελέσματα ήταν επίσης πενιχρά, πολύ περισσότερο για να μπορέσουν να προβληθούν ως ένα ποθητό αντιπαράδειγμα. Η διοίκηση του ΕΜΠ υπήρξε επισπεύδουσα στην προσπάθεια εφαρμογής του απαράδεκτου Νόμου. Κι όχι μόνο αυτό, στη συνέχεια προσπάθησε να «ερμηνεύσει» το αποτέλεσμα με νέα παρέμβαση, αν δεν επιχείρησε να «μαλώσει» τους φοιτητές γιατί δεν συμπεριφέρθηκαν κατά παραγγελία.

Κάποιοι στη διοίκηση του ΕΜΠ συνεχίζουν να μην δέχονται την πραγματικότητα της απόρριψης, από τους ίδιους τους φοιτητές, της κηδεμόνευσης και της κατάργησης των φοιτητικών συλλόγων και επιμένουν στη γραμμή της τυφλής σύγκρουσης, κραδαίνοντας πειθαρχικά.

Θα είμαστε απολύτως καθαροί. Στο κείμενο που προηγείται κρίνονται και επικρίνονται αυστηρά απόψεις και συμπεριφορές που βυθίζουν το ΕΜΠ στο σκοτάδι. Στόχος μας είναι να βρούμε λύσεις συμβίωσης και συνεννόησης, δεν είναι να ρίξουμε λάδι στη φωτιά. Σε αντίθεση με κάποιους που ωθούν θεσμικά όργανα σε επώνυμες καταγγελίες, χωρίς καν να δοθεί στους εγκαλούμενους το δικαίωμα υπεράσπισης, εμείς αναζητούμε δρόμους αλληλοσεβασμού και ισότιμου διαλόγου. Το «μηδενί δίκην δικάσεις, πριν αμφοίν μύθον ακούσεις», μετά από 2500 χρόνια ισχύος, έληξε στο ΕΜΠ του σήμερα;

Φαίνεται, επίσης, ότι η κυβέρνηση δαισθάνεται ότι και ο δεύτερος πυλώνας του Νόμου Κεραμέως, η πανεπιστημιακή αστυνομία, δεν μπορεί να επιβληθεί στα πανεπιστήμια και προχωρά προς την κατάργησή της (μέσω της τοποθέτησης των ΟΠΠΙ σε άλλα αστυνομικά τμήματα, σύμφωνα με τα νεότερα). Η κατάργηση του Νόμου Κεραμέως είναι απαραίτητη και θα γίνει. Η επιστροφή βασικών αρχών της δημοκρατικής αυτοδιοίκησης του πανεπιστημίου, που από καιρό τώρα έχουν καταργηθεί και όχι μόνο στον τελευταίο νόμο-πλαίσιο, είναι επιβεβλημένη. Το Δημόσιο Πανεπιστήμιο χρειάζεται σήμερα όχι περισσότερο «βούρδουλα», αλλά περισσότερη συμμετοχή, συνεννόηση, αλληλεγγύη.

15.01.2023